

които работятъ съзнателно; а на противъ съсъ каква не-
марливост и равнодушие смы обладани до днес въ то-
ва смотрѣние, по причина на нарѣденытъ икони по сич-
кытъ ни църкви, които сѫ безъ никакво съзнание и
случайни чърты изписаны. Слѣдователно, такъва нищо-
значащи изображения като не сѫ въ състояниe да вну-
шътъ нѣкое Божественно вдѣхновение (по пре могатъ
напомни мысль за противни духовы) не сѫ и добры,
затжѣватъ въобразението. Ето юди добрѣ нуждя
отъ правы знанци, които да ни поправятъ досегашното
 зло въ църквите ни.

Тъй имамы нуждя и въ училищата ни да ся у-
веде чъртане: защото безъ него немогатъ учениците
да проумѣятъ добрѣ никој отъ науките, којто ю
принужденъ учительть, да имъ разясни съсъ чърты.
Тий като нѣмать понятие отъ чъртане, немогатъ и
да си въобразятъ понятието въ формѣ, а безъ да
можатъ да въобразятъ идеи въ формѣ, немогатъ да про-
умѣятъ разказванието имъ. — А въ женските ни
школы като развидимъ потрѣбятъ и добриятъ за руко-
дѣлие на дѣвойките, което само упражнение въ чъртане-
то може да улѣснява и украсява, — Щото ся касае за
олицетворение и овѣковѣчяне на забѣлежителни нѣща,
личовы и приключения, били преминали или настоящи,
не ю нужно да разяснявамъ на дѣлго потрѣбятъ,
всѣкы може самъ да разискова.

Казвалъ съмъ и другадѣ, чи, ни Бѣлгаритъ, трѣбва
да пожелаймы почувствованiето на *ѣщинкъ*: нека
поискамы увеждението ѹ у насъ, тя ю нуждна за
назъ: ще ни служи, ще ни украсява: тя ще ни осъвър-
шенствова умътъ, ще ни облагороди вкусътъ! — Като
сама естетикъ.

Кой неще да одобри чи, юдинъ какъвъ да ю заня-
тия, ще работи по красиво издѣлието си, кога има
вкусъ, а вкусътъ ще ся породи и при назъ чрѣзъ това
художество? — Нека поискамы да ю покрасно потрѣбното.

Най първо ю длѣжностъ на сичкытъ наши иконопи-
сци, отъ юди и други стърни на Балканътъ, да
познаятъ справедливото предложенiе, пакъ като повѣр-
ватъ че не ю угрожена бѫднина-та имъ, да го послѣ-